

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 9652

Doknr.
319128

Dato
02-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 5. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 787 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 787:

”Vil ministeren redegøre for de beregninger, der ligger til grund for udgifterne til tilbud om psykologhjælp til kvinder, der gør ophold på et kvindekrisecenter, og vil ministeren oplyse, hvor stor en andel af de kvinder, der årligt gør ophold på krisecentrene, man forventer, vil gøre brug af tilbuddet om psykologhjælp? Spørgsmålet stilles som opfølgning på svar på SOU alm. del spørgsmål nr. 194.”

Svar:

Der er i besvarelsen forudsat, at spørgeren henviser til svar på FIU L 206 spørgsmål nr. 194.

Lov om psykologbehandling til kvinder, der får ophold på krisecenter efter servicelovens § 109, blev vedtaget af Folketinget den 25. juni 2020 med ikrafttrædelse 1. juli 2020 (Lov nr. 1058 af 30. juni 2020). De samlede økonomiske konsekvenser af lovændringen udgør 10,3 mio. kr. årligt i 2021 og frem (2020-pl). Som følge af halvårseffekt, da loven trådte i kraft 1. juli 2020, udgør de økonomiske konsekvenser i alt 5,2 mio. kr. i 2020 (2020-pl).

Andel af kvinder, der forventes at gøre brug af tilbuddet om psykologhjælp

Til vurderingen af andelen af de kvinder, der årligt gør ophold på krisecentrene, som forventes vil gøre brug af tilbuddet om psykologhjælp, er der taget udgangspunkt i en tidligere forsøgsordning med psykologbehandling til kvinder på krisecenter i 2012-2014¹. På tværs af de krisecentre, der deltog i forsøgsordningen, tog ca. 34 pct. af kvinderne imod tilbud om psykologbehandling. Det bemærkes i den forbindelse, at forsøgsordningen var en midlertidig ordning og var frivillig for krisecentrene at deltage i.

Det vurderes, at udnyttelsesgraden vil være væsentlig højere som følge af lovændringen af stk. 9 i servicelovens § 109, hvor det er indført, at kommunerne har pligt til at tilbyde psykologbehandling. Det vurderes, at snarere 3 ud af 4 kvinder vil benytte ordningen, og udnyttelsesgraden antages derfor at være ca. 75 pct.

Beregning af merudgifter til tilbud om psykologhjælp

De følgende fire sektioner (A-D) indeholder delene til beregning af udgifter til psykologbehandling til kvinder efter § 109.

¹ ”Psykologsamtaler til kvinder på krisecenter - Evaluering af indsatsen”, Socialstyrelsen 2015

A. Udgifter til psykologbehandling

Der er i beregningen af udgifterne til tilbud om psykologhjælp til de kvinder, der gør ophold på et kvindekrisecenter, ligeledes taget udgangspunkt i førnævnte forsøgsordning. Af de kvinder, der valgte at benytte tilbuddet, svarede den gennemsnitlige behandlingstid til ca. 80 pct. af de tilbudte timer. Med antagelse om, at andelen af behandlingstiden i en ordning med ti timers psykologbehandling vil være den samme, medfører det et gennemsnit på 8,05 timers psykologbehandling for kvinder, der benytter sig af ordningen.

Behandlingen kan foretages af både kommunalt ansatte psykologer og private leverandører af psykologbehandling. Beregningsteknisk er der forudsat en ligelig fordeling herimellem og med udgangspunkt i hhv. en kommunalt ansat psykolog til 483,04 kr./time inkl. overhead (2020-pl) og en privatpraktiserende psykolog til 1.003,83 kr./time eks. overhead (2020-pl) svarer det til en gennemsnitlig timeløn til en psykolog på 743,43 kr./time (2020-pl).

Der tages i beregningerne udgangspunkt i antallet af ophold frem for antallet kvinder, da tilbuddet i udgangspunktet skal tilbydes ved alle nye ophold². Det fremgår af Danmarks Statistiks Statistikbank, at der i årene 2017-2018 i gennemsnit var 2.185 årlige ophold på kvindekrisecentre. Dertil tillægges den forventede udnyttelse på 75 pct.

Dermed vil den årlige merudgift til psykolog aflønning være 9,8 mio. kr. (2020-pl)

B. Udgifter til tolkebistand

Erfaringer fra førnævnte forsøgsordning viser, at ca. 6 pct. af de kvinder, der modtog psykologbehandling, havde behov for tolkebistand til samtalerne. Med udgangspunkt i en timepris for en konsulent i fremmesprogstolkning på 361,54 kr./time eks. overhead (2020-pl), vil de årlige merudgifter til tolke være på 0,3 mio. kr. (2020-pl).

C. Udgifter til transport

Der kan ved tilfælde af brug af eksterne psykologer og fremmedsprogstolke være tale om udgifter til dækning af transport. Erfaringer fra førnævnte forsøgsordning viser i den forbindelse, at ca. 1 pct. af de samlede udgifter i forsøgsordningen gik til dækning af transport. Udgifterne til transport var primært anvendt i forbindelse med tolkebistand.

Det antages, at udgiften til transport vil have lige så stor andel af de samlede udgifter i forbindelse med selve psykologbehandlingen i den nye ordningen. Dermed vil de årlige merudgifter til dækning af transport være 0,1 mio. kr. (2020-pl).

D. Udgifter til administration

Til vurderingen af tidsforbruget til administration tages udgangspunkt i indførslen af pligt til at tilbyde psykologbehandling til børn, der ledsager deres mor på et kvindekrisecenter, efter servicelovens § 109, stk. 8, fra 2008. Der er lagt et gennemsnitligt tidsforbrug på 15 min. pr. henvisning til psykolog til grund for vurderingen.

Med udgangspunkt i en timeløn til en socialrådgiver på 390,58 kr./time inkl. overhead (2020-pl) vil de årlige merudgifter til administration være 0,2 mio. kr. (2020-pl).

² Imidlertid vil ophold, hvor kvinden og evt. ledsagende børn f.eks. af sikkerhedsmæssige hensyn overflyttes til et andet krisecenter, ikke i denne forbindelse være at betragte som et nyt ophold med yderligere tilbud om ti timers psykologbehandling. Tilsvarende vil det gælde for kvinder med gentagne ophold inden for en kort tidsperiode, og som allerede er i gang med et forløb hos en psykolog efter denne ordning, at der som udgangspunkt ikke vil bevilges yderligere psykologbehandling, jf. de særlige bemærkninger til § 1 i L 173 fremsat den 16. april 2020.

Statslig refusion

Ovenstående gennemgang af de økonomiske beregninger viser de samlede forventede offentlige merudgifter som følge af lovændringen. Efter servicelovens § 177, stk. 1, nr. 5 refunderer staten 50 pct. af kommunens udgifter til boformer efter servicelovens § 109.

Med lovændringen er kommunerne derfor kompenseret dels direkte via bloktilskuddet og dels via statsrefusion. Den kommunale andel af udgifterne (netto) samt kompensation af øget administrationsbehov i kommunerne udgør dermed i alt 2,6 mio. kr. i 2020 (2020-pl) og 5,4 mio. kr. fra 2021 og frem (2021-pl). Midlerne er overført til det kommunale bloktilskud, *jf. akt 233 af 25. juni 2020*. Statsrefusionen sker via refusionskontoen for forsorgshjem, § 15.72.01. *Generelle udgifter vedr. forsorgshjem mv.*, hvortil der med forslag til finansloven for 2021 er overført 5,1 mio. kr. årligt (2020-pl) til den øgede refusionsudbetaling. I 2020 er der overført 2,5 mio. kr. (2020-pl) til refusionskontoen.

Da kommunerne kompenseres direkte for administrationsdelen, udgør andelen til kommunerne lidt mere end 50 pct. af det samlede beløb. På forslag til finansloven for 2021 fremgår bevillingen på § 15.72.01. *Generelle udgifter vedr. forsorgshjem mv.* i 2021-pl. Øvrig difference i ovenstående beløb ved en direkte summering skyldes afrunding.

Med venlig hilsen

Astrid Krag